

‘Ik ben het kind van een

KOPPELS DIE PROBLEMEN HEBBEN OM ZWANGER TE WORDEN, KUNNEN EEN BEROEP DOEN OP EEN EICEL- OF SPERMADONOR. DAT IS NATUURLIJK FANTASTISCH. MAAR HOE IS HET VOOR DE KINDEREN? OP HAAR VIJFENTWINTIGSTE VERJAARDAG KREEG STEPH TE HOREN DAT ZE HET KIND IS VAN EEN SPERMADONOR.

“Het moment dat mijn broer me vertelde dat hij, Sophie en ik kinderen van een donor waren, vielen alle puzzelstukjes plots in elkaar. Ik geloofde het ook meteen. We zijn een drieling en heel ons leven hebben we het gevoel gehad niet gewenst te zijn door onze vader, of de man van wie ik dacht dat hij mijn vader was. Jarenlang had ik een onbehaaglijk gevoel, hing er een vreemde sfeer, was er iets gaande waar ik niet meteen de vinger op kon leggen. Toen ik dan op onze vijfentwintigste verjaardag te horen kreeg dat hij niet mijn biologische vader was, voelde dat als een opluchting. Jarenlang zochten we toenadering, bevestiging en liefde en nu begrepen mijn broer, zus en ik waarom we die nooit kregen. Dat we niet zijn biologische kinderen waren, zat mijn vader duidelijk in de weg. Het was heel raar, maar meteen na dat nieuws kreeg ik flashbacks van mijn hele leven. Al die situaties waarin ik het gevoel had dat er iets niet klopte, kregen plots een verklaring. De waarheid die ons leven op z'n kop zette, voelde vreemd genoeg aan als een verlossing.”

“WE WAREN NIET GOED GENOEG VOOR DE FAMILIE.”

“Mijn vriend en ik hebben zelf problemen gehad om zwanger te worden, dus ik kan me inbeelden hoe het geweest moet zijn voor mijn moeder. De wereld staat stil zolang je kinderwens niet ingevuld is, het verlangen wordt alsmat groter, je bent prikkelbaar en loopt op de toppen van je tenen. En andere mensen begrijpen helemaal niet wat je doormaakt. Ik kan me dus voorstellen dat ze na jaren wachten en hopen haar willetje heeft doorgeduwd en mijn vader heeft kunnen overtuigen om voor een

spermadonor’

spermadonor te kiezen. Zorgde zijn onvruchtbaarheid ervoor dat hij zich gekrenkt voelde in zijn mannelijkheid? Misschien, maar eigenlijk wilde hij van meet af aan gewoon geen kinderen. Als ik nu terugkijk op onze jeugd, kan ik alleen maar vaststellen dat mijn ouders nooit kinderen hadden mogen krijgen. Kinderen pasten in hun perfecte plaatje, maar we werden nooit gekoesterd. Integendeel, we herinnerden hen constant aan de foute keuzes die ze gemaakt hadden en dat lieten ze ons voelen.

Steph: “Als ik nu terugkijk, besef ik dat mijn ouders nooit kinderen hadden mogen krijgen.”

Imoluptis quis reium nemporpore eatempo rempore rnatet archit moluptas comniscia nonsequi dellut eturio volorum fugitendanduci atioreium sum voluptatus con non est, sunttemp orioosum rera soluptas por atquaepe id evera sit,

In die zin is ons verhaal atypisch, want de meeste mensen die veel moeite moeten doen om kinderen te krijgen, zijn net heel erg blij als het dan toch lukt. Wij zijn eigenlijk alleen groot geworden. En dat we niet goed genoeg waren, kregen we meer dan eens te horen. De zus van mijn vader heeft me ooit eens toegebeten dat ik geen echte Raeymaekers was. Dat was lang voor ik de waarheid achter haar woorden kende. Op zo'n moment dacht ik dat ze op iets helemaal anders doelde, zoals het feit dat wij niet chic genoeg waren voor de familie. Ondanks de

sneren waren onze ouders niet van plan om ooit te vertellen wat er gaande was. Het was uiteindelijk een tante die het er op een emotioneel moment uitflapte tegen het lief van mijn broer. Via via kregen Sophie en ik het dus van Bernhard te horen op de dag dat we vijfentwintig werden. Bernhard was vooral blij, blij dat hij nu zelfs genetisch niets meer te maken had met de man die we vader noemden. Sophie en ik wisten toen met zekerheid dat al de problemen niet onze schuld waren. Maar diegene die begon te huilen, was ons jongere broertje. Drie jaar na ons werd hij op natuurlijke wijze verwekt. En plots voelde hij zich helemaal alleen. ‘Ik ben jullie broer niet meer’, zei hij. Dat was echt heel erg. Ik heb hem toen moeten overtuigen van het feit dat de dingen nu anders gekaderd werden, maar dat wij altijd ‘wij’ zouden blijven en onze band onveranderd bleef.”